

SÕJAHÜÜD

PÄASTEARMEE AMETLIK

HÄÄLEKANDJA EESTIS

SP, 6168

 ENSV
 Riiklik Avariik
 Reemissioon

Nr. 127

Veebruar 1940

12. aastakäik

„Ta läkitab oma üt-
lused maa peale, rutusti
jookseb tema sõna.

Ta annab lund kui
villa; ta külvab halla
kui tuhka.

Ta viskab oma jäid
kui palukesi; kes võib
püsida tema külma ees?

Ta läkitab oma sõna,
ja sulatab nad; ta la-
seb oma tuule puhuda,
ja veed vulavad.“

(Laul 147: 15—18).

PA'ASTEARMEE

Rahvusvaheline peakorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Eesti peakorter, Tallinn, Kaupmehe
31—7. (Telef. 419-68.)

Regiooni juhi ringvaade.

Major C. F. D a h l.

Kindral Carpenter ütles uuest staabiülemast, komandör Cunninghamist, tema tervituskoosolekul muuseas: „Olen pannud tähele komandöri laitmatu iseloomu, tema eneseääralsalgamise ja andumuse tugevust, tema laia silmaringi ja kõrged sihted. Tema on kehatunud need omadused, milliseid meie armastame, seepärast et need põhjendatult Armee sünni.“ Mäletades, et umbes sarnaselt arvustati ka kindrali ennast, kui teda valiti sellele vastutusrikkale kohale, võime olla õnnelikud, et meie organisatsiooni eesotsas on sellised mehed ja võime olla kindlad, et Jumal ka nende tööd tema riigi kasuks ja oma nime auks tahab õnnistada.

Komandör Blowersit, rahvusvaheliselt sekretäriks, olen saanud kirja, kus ta väljendab oma huvi meie töö vastu siin ja soovib kuulda lähemalt meie tööst.

Territoriumi juhti, kolonel Sladenit, on tabanud õnnetus, kui ta juba enne jõuluisid kukkudes sai tõsise peapõlvõrutuse, mille tõttu ta veelgi ei või tööst osa võtta, kuigi ta seisukord on palju parem nüüd. Proua Sladen aga korraldab tööd kindla käega, koloneli tööst kõrval olles.

Meie regiooni peakorter kolib esimesest veebruarist üle teistesse ruumidesse, aadressil olles ülalnimetatud päevast: **Kaupmehe 31—7, Tallinn.**

Tallinna II korpus kolib ka samast kuupäevast uutesse ruumidesse **Niine tän. 13.** Loodame, et see muudatus avab sellele korpusele uusi ja suuremaid võimalusi ja et seal mitmed hinged leiaksid Päästjat.

Soomest on tulnud mitmesuguseid teateid. Kurbi sõnumeid on, et üks noor slumi leitnant Vaasas, istudes laua juures koos mõne teise ohvitseriga, sai surma pommi kukkudes väljaspool maja, kusjuures järgmise päeva pommirünnaku hävitusi slumijaam täiesti. Paar päeva hiljem said tõsiselt vigastada kolm ohvitseri, sotsiaalsekretär brigadör Ljung, toimetaja major Holm ja major Rainio, pommi kukkudes just keldri kõrvale, kus nad viibisid. Viiburi naiste õõmaja ja Helsingi VI korpus on täiesti hävitatud ja II korpus on saanud väli-iseid vigastusi. Kui slumi ohvitserid Turus olid kahevahel, kas panna välja jõulupadasid, öeldi neile politseis: Arusaadavalt peate seda tegema. Nad jooksid pelgupaikadesse, kui anti õhuhaire, kus nad laulsid ja palusid rahvaga, ja kui häda oli möö-

Lapseõiguse kohustused.

„Et te saaksite oma Isa lapsiks, kes on taevas“ (Matt. 5:45).

Vanas prantsuse keelses vanasõnas öeldakse: „Aadliseisus kohustab.“ Ülaltoodud sõnades mäejuhtusest, tuleb Jeesus meelde oma jüngeritele ja teistele kuulajatele, et neil Jumala lastena on seisukoht, mis kohustab neid. Nad olid tema esindajad maailmas, ja oma eluga nad kirgastasid või häbistasid teda. Ent sõnad ei olnud mitte ainult neile sihitud, kes olid kuuljaskonna seas mäel, vaid nad on veel maksivad kõikidele, kes minevanud patu ja maailma ning tahavad järgida Päästjat siin maailmas.

Kõne, mis sisaldab nõid sõnu, on suurim ja tähelepanuväärseim kõikidest kõnedest. Ta mahutab endasse kõik, mida peame teadma Jumala tahtmise ja mõtete tundma-õppimisel meie kohta. Peame mäletama, et see oli tema, kelles elas kogu jumalik täius, kes rääkis. See on siis tõelik Jumala sõna ja ei ole kunagi võrreldatav inimeste sõnadega.

das, jätkasid jälle oma korjandust vaeste heaks. Vaasa lähedal on slumi õed avanud „talvekoloonii“ 30 lapsele ühe linna tööstuse soovil, kes kannab ka kõik kulud seoses selle töega.

Põgenikkude hulgas töötatakse mitmel viisil. Päästearmeel on kontakt üle seitsmekümne põgenike leeriga, kus on kokku umbes 75.000 inimest. Vaasas palusid ametivõimud avada läbisõitvatele põgenikele õõmaja, korraldades selle jaoks ruumid. Üks ohvitser sõidab Päästearmeele kasutada antud autoga põgenike leerides ja viib söögikraami, kuna on olnud raskusi selle saamiseks. Üks rootsi ajaleht, „Dagens Nyheter“, korraldas riide korjamisi Rootsis, mille sorteerimine anti Päästearmeele juhatuse alla. Umbes 40 tonni nendest riistest on Päästearmeele vahelehelisel jagatud välja põgenikele. Samuti on ka abistamise keskkomitee Rootsis meie ohvitseridele andnud armistimistarbeid väljajagamiseks tarvitajatele. See võimaldab soome halastaja-õel, kes vastutab tervishoiu eest Soome-Rootsi piiri ääres olevates laagrites, avada väikesed haigla seal. Nii on seal vajadusi ja võimalusi mitmesuguseid.

Vaevalt võime enestele ette kujutada nende kodutute hulkade kannatusi sellisel külmal ajal ja kas meie ei peaks mitte enam tänuks olema Jumalale! Mõtelgem kõikidele, kes kannatavad ühel või teisel viisil praeguste sõdade õnnetuste tõttu ja ärgem unustagem paluda nende eest.

Ei või kunagi liiga allakriipsutada, et inimese otsus järgida Jeesust tema esimeste jüngerite viisil, on ühendatud suurima kohustusega. Sellepärast mäletagem alati ja kõikjal, millisel pooltel meie seisame. Piiblisõna ütleb: „Kes ennast ütleb tema sisse jäävat, seesama peab ka nõnda käima, kui tema on käinud.“ (1. Joh. 2:6). — Sama mõte, kui manitsus: „Et te saaksite oma Isa lapsiks, kes on taevas.“ Mõistame sellest, et meie Jumal soovib, et meie oleksime tema lapsed sellisel viisil, et me austaksime teda, keda oleme vabatahtlikult lubanud teenida, sest sellega saame ise suurimat vaimulikku kasu. Siis meie suhe Jumalasse muutub õigeks ja vaikne rahu ja vaikus ühendab meie hinge elava tahtega ja igatsusega jätkuvalt järgida meie Opetajat.

Agan nüüd võiks keegi öelda: „Midagi ei oleks mulle armsam kui et võiksin nii ustavalt kui võimalik järgida oma Päästjat tema jälgedes, kuid vaatamata sellele mu südame suurimale igatsusele pean tunnistama, et mu elus on veel palju puudusi. Ma ei ole kaugeltki veel täiuslik. Kuidas võib minu ebatäiuslikkus teha läbi proovi Tema ees, kellele isegi mitte taevad ei ole puhtad? Mis saab siis minust? Jumal ei vähenda oma nõudeid ja mul on võimata nõuda Jumalalt lapseõigust oma enese teenete põljal.“

Kas siis Jumal, kõige armu ja headuse allik ise, on asetanud meid seisukohta, milles oleme täiesti abitud? Kas meie siis peame hukkuma ja minema igavese kohtu alla?

Sina, armas Jumala laps, minu vead, minu õde — kuidas oli siis kui sa oma patuga ja murega ei leidnud teist väljapääsu-teed kui alandada põrmus, tunnistada oma patu ja paluda halastust ja andestust kõigele? Sul ei olnud ju midagi tasumiseks. Kuidas siis sai? Kas sa ei saanud varem või hiljem rahu oma haigele hingele? Ja, kindlasti, sest Jeesus on öelnud selgesti: „Kes minu juurde tuleb, teda ei taha ma mitte välja likata.“

Nüüd ütleb meie apostel: „Nõnda kui teie Kristuse Jeesuse, Issanda, olete vastu võtnud, käigem ka tema sees.“ Mis see ütleb? See tahab juhtida meid südamlilikule ja soojale usuelule, mis siis oli meie kõigeks ja mis kihutas meie meelt tervesüdamlikku armastusega laupima ja teenima teda, kes oli meie kõigeks.

Jumal on vaba annina kinkinud meile pääste patust ja kohtust, kui ta saatis oma Poja maailma meie pattude

Sõna võit.

„Ja kui keegi minu sõnu kuulab, ning ei usu mitte, selle peale ei mõista mina mitte kohut; sest mina ei ole tulnud maailma peale kohut mõistma, vaid maailma äravõitma. Kes mind põlgab ja ei võta minu sõna vastu, sel on ju see, kes tema peale kohut mõistab; sõna, mis ma olen rääkinud, seesama peab temale kohut mõistma viimisel päeval.“

(Joh. 12:47—48.)

Kristuse sõnad on sõnad patust ja armust. Mispärast on nii hädaohtlik mitte pidada tema sõnu? Sellepärast, et siis tallatakse parimale eneses. Parim meis on meie südametunnistuse hääl, mis mõistab meid hukka ja süttab meis igatsuse andestuse ja jõu järele. Jeesus tunnistab kõigest neist kolmest asjast, millest kohtlase inimese südametunnistus räägib: süü, andestus ja jõud. Ta ütleb: „Sa oled suurem patune kui sa ise tead. Aga mina toon sulle su taevalise Isalt alulisema andestuse kui sa iialgi mõistad aimata. Ja ma luban sulle, kui sa annad end minu juhtimisele, jõudu kurja äravõitmiseks, mis nüidu on maailmas tundmatu.“

Pöörame meie sellele sõnale selja, sõnale kodust ja Isast, keda oleme jätnud, tallame meie ise oma südametunnistusele, mõistame meie ise ennast hukka ja lükkame tagasi käe, mis võib ja tahab meid päästa. Ja aruandepäeval ilmneb, et meie ise olime, kes otsustaval pilgul võitsime oma kätte tüüri ja juhtisime oma laeva öösse ja hädaohtu.

Niisiis on Kristus ja tema sõnad ikkagi võitjad. Aga igal juhusel ei ole võit selline, nagu tema soovis seda. See võit on rusukspektust süda, mida peak-sime viima oma Päästjale.

lepituseks, et „ükski, kes tema siisse usub, ei pea mitte hukka saama, vaid et temal igavene elu peab olema.“ See on meie kindel alus. Kes oma usukaega on selle suure anni vastu võtnud ja hoiab seda oma südame kallima varana, ei või jääda ilma viljata. Kuigi ta on teadlik, et ta kaugelt ei ole veel nii valmis, siis ta ometigi sirutab end selle järgi — mitte hooletult ja ükskõik-laselt, vaid tulidusega, sellepärast et ta armastab Jeesust. Sel viisil oleme saanud ja tahame olla oma Isa õiged lapsed, kes täidavad kohustusi, mis lapseõigus peidab eneses.

Jeesuse Kristuse armastus täitku ja hoidku meie südameid, nii et võiksime kord igavesti olla ühes temaga.

Kas oled valmis surema?

Armeeema.

Küsisin kord kelleltki härralt: „Kas teie olete õiendanud oma hingevara. Tema nagu sai valulise ilme. „Ei, ma ei ole,“ vastas ta. „Tõde on, et mul pole olnud aega mõelda religioonile.“

Näis, et ta oli väga rahutu ja rõhutatud selle üle, et juhtisin ta mõttetud usule tervelt kolmveerandi tundi. Ütleisin: „Kord te saate selleks aega — kuidas te kavatsete käituda siis? Surm ei tule teilt luba paludes; kas teie ei mõtle, et oleks mõistlik võtta nüüd vähe aega enese ettevalmistamiseks?“

Inimesed teevad nii palju muudes asjades ettevalmistust. Seda kuuleme väga sageli oma järelosoolekutes. „Mul on nii palju teha seda ja teist.“ Ja kahjuks, kah-

Emadele ja kodule.

TÕOTATUD ÖNNISTUSED

Rahu, mida Jeesus annab.

„Mina ise tahan sinuga minna ja sulle rahu anda.“
2. Moos. 32:14.

KUI Mooses viibis Siinai mäel Jumalaga, saades seadusi ja juhatusi tulevaseks teenistuseks, tegi rahvas kuldvasika ja oli ebajumalateenistuses. Nende part tõi Jumala viha nende üle. Mooses kõneles Jumala ees nende kasuks — imeline eestkostmise palve! (2. Moos. 32:32). Meie ei tea enne suurt Igavest Hommikut kõike, mida on saavutatud palvega. Tõesti „palved muudavad asju.“ Meie seltsilised, emad ja naised võivad aidata jumalariiki sel teel — palved üksikaringide eest, seltsiliste eest paganamail, maailma pimedais paikades, meie suurel võitlusväljal.

Mooses palus, kui rahva koorem lasus raskelt tema peal. Jumal andis talle kindlustuse: „Mina ise tahan sinuga minna ja sulle rahu anda.“ (2. Moos. 33:14). Koorem on küll siin, kuid ka suur Koorakandja viibib siin, et aidata erilisel kombel, ja selles kõiges ongi vahe. See tähendab, väliselt võivad olla küll vastolud, kuid hingerahu ja hingamine on Tema sulasele.

Ja nõnda ka tänapäev hing, mis on tõesti Issanda oma, Tema armu töötuse järele, omab sama õnnistatud töotuse, mis rohkem väärt kui kuld: „Mina ise tahan sinuga minna.“ Kas me pole leidnud, et Jeesus võtab enese kanda iga risti raske otsa? Et pimedamal tummil Tema ligiolu teeb selle valgeks?

Samuti ka kannatuste ahjus, kui seal on „üks, kellel Jumala Poja nägu, kellele tuli

ei tee viga.“ (Taas. 3:25). Seal pole küll kogu aeg ülevoolavat rõõmu, kuid seal on midagi palju paremat, — vaikne Jumala ligiolu.

On enesestmõistetav, et kui tahetakse omada Päästja ligiolu, peab selle tingimus olema — elu, mis täiesti antud Tema valve alla. Selline elu peab väljendama igapäevases tegevuses ja lähikäimises elava Kristuse väge, nõnda nagu rahvas sai teada Peetrusest ja Johannesest, et nad olid viibinud Jeesusega. (Ap. t. 4:13). Kahtlemata jätab Päästja ligiolu mõju inimese iseloomule.

Kas sa ihaldad Tema ligiolu nõnda, et oled valmis jätta kõik selja taha, mis takistab? Ilmalikule — uskmatale — on Ta kui „juur põudest maast; ei olnud Temal nägu ega austust, küll meie nägime Teda, aga Temal ei olnud mitte seda nägu, et meie teda pidime ihaldama.“ (Jes. 53:2). Kuid usklikele Ta on „nägu-saim mees künne tuhanda seast“ (Üleml. 5:10). Ehk uue testamendi sõnadega: „Teile nüüd, kes teie usute, on Ta kallis.“ (1. Peetr. 2:7).

Ja lõpuks, kõik soovivad Päästja ligiolu elu viimisel hetkel. Keegi tähtis ja hea mees jättis oma viimseks tunnistuseks, kuna tema jalad astusid surmavalda: „Jeesus on elav tõelisus.“ Lauja ütles 23. Lauulu ilusate sõnadega: „Ka siis, kui ma käin surmavarju orus, ei karda ma kurja, sest et sina minuga oled.“ (Laul 23:4). Nõnda siis, rõõmus või muredes, elus või surmas — Päästja ligiolu on see, mida vajame kõige rohkem.

Tee kõike head, mida võid; igan kohal, kus võid;
igal ajal, millal võid; igaihele, kellele võid.

ümber ja ta on — surnud. Ta meel ja mõtted tegutsesid igasuguste teiste asjadega. See viis teda õnnetusse.

Palju rääkiv pilt teekonnast läbi elu! Saadan ei luba kunagi kedagi valvata, kui ta aga võib takistada seda; ta ei pane kunagi kedagi haigevoodile. Jumal on, kes teeb seda. Ära usu, et hingevaenlane soovib, et sa murraksid oma jalaluu või et midagi muud juhtuks, mis annaks sulle aega mõtleamiseks! Ta tahab pidada sind tegvuses ja ei taha lasta sind peatuda, ka mitte üheks tunniks — et võiksid vaadata tagasi ja mõ-

telda Jumalale, igavikule või oma hingele. Ta teeb, et sa alaliselt tungid edasi, edasi ilma mingisuguse peatusega.

Ühel hommikul kui läksin läbi linna, ütlesin oma sõbrale, kes oli minuga: „Vaata inimesi, kes tormavad edasi siin! Vaata, kuidas nad tungivad, kui energilised ja otsusekindlad nad näivad; võib nagu näha, mis on nende mõttes.“ Kui me vaid saaksime inimesi mõtlema Jumalale, igavikule ja maailma päästele sama palju kui nad pühendavad ennast oma maisele tegevusele, mis me siis võiksime saavutada? Kui sa räägiksid

Palve.

„Sest igaiüks, kes palub, see saab.“
(Matt. 7:8)

Palve! Sõnal enesel on juba eriline kõla. Kas põhjustab seda meie meelde kerkiv nägemus: Jaakobi redel, mis ulatub maa pealt taevasse, ja seal üleval avatud uk? Üldiselt, keegi isik palveasendis on juba manifestatsioon — sügavus hüüab sügavuse vastu; minu hing mõistab teist hinge, kui ta hüüab: „Jumal!“

Kui meie kogemata näeme inimest palumas, kui ta arvab enese olevat üksinda osadus Jumalaga, milleks oleme siis nii liigutatud? Milleks eemaldume nii vaikesest? Kindlasti, sellepärast, et tunneme kaht isikut olevat seal teineteisega ühenduses. Paik on püha.

Kui sa küsid, kus algab palve-elu, vastan sulle: „Esimeses teadikus ühenduses Jeesusega“. Ja kes kord on kuulnud jumaliku häält, ootab pühas igatsus kuulda seda uuesti. Ja seda meie saame.

Meie osadus katkemine ei ole tarvilik. Ent kui see ometigi on juhtunud, võib vaid uendatud, tõsine palve luua uue ühenduse.

Ent palve suurel kuninglikul teel võib kõnida vaid puhta südamega. Patt ei või elada Jumala ligiduses. Kohe alguses peab maksma hinda. Meie ei julge olla üksinda Jumalaga, kui meie ei ole täiesti ausad.

Issanda templis on palju eesõueteenistust. Mitted teinavad Issandat ja kannatavad tema eest, ilma et nad kunagi läheksid kõige pühamasse paika, kus Kõrgeim elab keerubite seas, ütleb keegi kirjanik.

Siisimas pühamus katsetatakse meie ausust. Seal ütleb Issanda hääl: „Seisa siin minu ees.“

Kinnitades kõik meie mõtted ja meie kohitase südame Issanda külge, saame meie elava teadmise tema pühast lähedusest. Siis järgneb õnnistatud osadus Jumalaga palves.

Räägi, Issand, su hääle on armas mull',
Räägi, Jumal, su rist nii kallis mull',
Räägi, Jumal, ma meelsast kuulan sind,
Räägi mulle, ma kuulan.

Teretulemast koduühingu koosolekuile!

juks — kui nad nii väga, kiirustavalt siia ja sinna, saabub aruandmise päev; surm üllatab neid; kopsupõletik, palavik, südamerandus või mingisugune muu õnnetu juhtum tabab neid, ja nad on ära. Nad ei mõelnud iialgi, et nad hukuvad, seda nad iialgi ei kavatsenud. Ei, nad ei tahtnud seda kogu oma tarkusega, teadmistega ja võimalustega. Oh ei, kindlasti mitte! Ent nende meeled olid nii kinni tegevusega; nad ei näinud, kuhu nad läksid. Saadan võttis vaevaks küllalt targasti pidada neid kinni nende tegevuses, et nad ei näeks Jumalat, surma, kohtumõistmist ja igavikku.

Kuuleme, et igal aastal umbes 650 inimest surevad Londoni tänavail õnnetat surma. Kuidas see juhtub? Nende mõtted on liiga palju tegevuses teiste muredega ja asjadega, kaugeamal ligidases hädaohust. Keegi härra on teel oma kontorisse — ta mõtted on kaugel ära ta töö juures, ja ta ei märka sõidukit, mis tuleb talle vastu. Ta imestab kas see ja see laev on saabunud juba, ta murrab oma pead loodetava kasuga sellest koormast või kuidas see ja see kalkultatsioon läheks läbi. Ta unustab, et kõikjal ta ümber on hädaohte. Ta unustab vaatamast, millist teed ta läheb. Seal tuleb mõni sõiduk täies hoos — teda paisatakse

neile igavikust, mõtleksid nad sellele kui häbematuks nende aja piiramises vaimliste kõnelustega, kuna neil on nii kiire kõige muuga. Nii nad tõttavad ja vaevalt mõõdub päev, mil me ei kuuleks, et mõni on jällegi siirdunud igavikku. Kui nad uskusid endid olevat oma õnne haripunktil, tuli neile ootamatult päev, kui Jumal ütles: „Sina jõe, seltsinatsel öösel nõutakse sinult su hing.“

Usud sa Jeesust, Jumala Poega?

Teie kõik mõnate, et meie elame erilistel aegadel. Kas see oleks läbikatumise aeg, mil proovitakse, kui palju meil on usku? Usku elavusse Jumalasse. Johannes ütleb: „Meie usk, see on võimuis, mis maailma on ära võitnud.“

Usk avab tee taevastele õnnistustele. Usk on käsi, millega peame kinni Jumala tõustest, kui tuleb läbikatumise aeg. Usk on nõu, millega annutame vett pääste sügavast kaevast. Usk Jeesusesse on, mis päästab. „Mine rahus,“ ütles Jeesus patusele naisele Siimona kojjas, „su usk on päästnud sinu.“

„Kas sa usud Jeesust, Jumala Poega?“ on sõnad, mis kutsuvad läbi mu südame. Meie loeme temast Piibli veergudel ja jälgime teda, ta käikudel, tehes head ja tervendades kõiki.

Kui oled haige, usud sa Jeesust, Jumala Poega, suurt Arsti? Usud sa, et ta võib tervendada, kui see on tema tahtmine? Usud sa, et ta võib õpetada sind kannatama ja õppima kannatlikult?

Kui vead ja puudused saavad su üle võimuse, usud sa Jeesust, Jumala Poega, kes võib puhastada ja pühitseda?

Kui kõik pimeneb su ees, usud sa Jeesust, Jumala Poega, kes on maailma valgus?

Kui torm möllab ja lained tõusevad kõrgele ja sa tunned ennast vajumast, usud sa teda, kelle võimsad sõnad kõlasid üle Genetsareti järve: „Ole vaik ja vaigi!“ ja torm vaikis ja muutus täiesti vaikseks?

Usud sa, et Jeesuse läbiuuristatud käsi on küllalt võimast tõista sind ja asetama su jalad kindlale pinnale?

Usud sa Jeesust, Jumala Poega, kui sind seatakse pale palge vastu patustega? Usud sa, et ta on patuste sõber, maailma Päästaja? Usud sa, et ta võib päästa halveima?

Kui sa tunnistad Jeesuse auks, ja sa näed kui ebatüülik see on, usud seda olevat tõe, et mis külvatakse nõruses, idaneb kord väes?

Usud sa Jeesust, Jumala Poega, kes „kinnitavad verega kõik, mis ta lubanud“?

Olen proovinud teda ahastuses, ja tema on aidanud mind hädas ja kaotuses. Ja, tema on ustav kuni surmani ja viib mind Kaanani rahusse.

Proovigem Jumala tõotusi elu igas olukorras. Harjutagem oma usku Jumalasse. See kingib meile varjatud jõudu meie südames. Meie ei või tarvitada jõudu enne, kui vajame seda, ja meie ei vaja seda enne, kui läheme teenima Jumalat ja tunnistama tema auks.

Levitage „Sõjahüüdu“!

Mis Päästearmee ei tee.

Jeesuse sõnad, et „puud tunkte tema viljast“, ei ole sugugi vähem tõde Päästearmee kohta, sest alati kui on küsimus Armeest, seletatakse, mis ta teeb. Ajalehed ja perioodilised lehed kirjutavad meeleldi ja sümpaatiliselt meie inimsõbralikust ja ülesehitavast tööst. Mitmesugused maailmasõnades räägivad silmapaistvaid isikuid sageli juhtumisi Armeest armastusetööst ja austavad Päästearmeed. On tõsi, et William ja Catherine Boothi poolt asutatud liikumine püüab veel praegugi olla tõsise suure vennana ja suure õena selle maailma väeksmatele ja sirutada neile oma abistava käe — millest on ka väga palju räägitud ja kirjutatud.

Vahelduseks tahaksime sel korral öelda, mis Päästearmee ei tee. Sest ka see, mis me ei

Ei garanteeri palka. Päästearmee ohvitserid annavad kõik oma aja teenistusele, ja sellepärast neil ei ole mingit muud sissetulekut kui ainult, mis nad saavad Armeelt. Kuid ühelgi ohvitseril ei ole garanteeritud palka. On seatud maksimumpalgad, rajatud tarvidustele. Nii on näiteks valjalise ohvitseri palk väiksem kui abielus oleval ja lasterikkal perekonnal suurem kui lasteta. Ent kui on vähe raha, ei võeta palka kõigepealt. Sõdurid, allohvitserid ja muusikandid, kes annavad oma vaba aja Päästearmee teenistusele, on palgata. Armastus Jumalale ja kaasinimestele on salvatsionistide tõukejõud, mitte mingisugused maised kasud.

Ei jätta välja naisi juhtivatelt kohtadelt. See oli üks Päästearmee alusprintsipe, mis tekitas alguses palju laineid. Sellest

Vaeste laste jõulupuu. (Kirjeldus eelmises numbris.)

tee aitab kaasa positiivsetele tulemustele, ja vähemalt ta mõjutab ja selgitab neid.

Ei sega end poliitikaga. Kõigepealt tahaksim nimetada, et Päästearmee ei sega end poliitikaga. Meie aine on religioon, mitte poliitika. See on suuri põhjusi, et päästearmeelased on tervitatud igas leiris ja et meie rahvusvahelik koosseis ei katke, kui rahvused on teineteisega vaenulised. Isiklikult on Armeel liikmetel vaba poliitiline vaade, ja neid manitsetakse edendama seda, mis nad teavad olevat kristlik, kasulik ja õige; ent organisatsioonina on Päästearmee valjult erapooletu.

Ei mingeid reklaame. Päästearmee annab välja 129 lehte ja ajakirja üle poolteist miljoni eksemplari numbrite kohta, ent need lehed ei ole rahvale kuulustele jaoks. Ja ehkki tulu, mida võiksime saada kuulustest kaudu, on meelitav, on Päästearmee algusest peale välistanud seda suunda ja sellega pidanud kinni meie lehtede vabadusest ja ainsast sihist: et võidelda kurjusega, kuulutada evangeliumi ja Jumala suuri tegusid.

tustest, mis võib saada teoloogilise sõnasõja abil, on harva suurem kahjust, mida tekitab sageli äkiline ja ärritatud meel.

Ei kaitse iseennast. Vähe inimesi ja organisatsioone on nii vaitunud ja tagaräägitud kui oli William Booth ja Päästearmee, ent William Booth ei astunud kunagi enesekaitseks välja. Vahet võitlesid teised tema eest oma algatusel, aga muudu oli see jäetud Jumala ja tegude hooleks.

Oscar Lövgreni raamatus F. A. Boltzius'e (tuntud Rootsi usuparandaja) elust jutustab kirjutaja, et kui 1880. aastakümnel oli erilisel palju võitlusi Boltziuse ümber, liikus tema kohta palju kummalisi kuulujutte. Üks neid oli, et Boltzius olevat katsunud käia vees peal, ent see olevat ebaõnnestunud. Siis arvas Boltzius, et asi läks liiga kaugemale ja ta pani lehtedesse kuulutusi, lubades sellele 100 krooni, kes võib tõestada talle tema katsed käia vees peal. Ent keegi ei ilmunud. See oli ainuke kord, mil Boltzius astus välja enesekaitseks.

Hiljem kui Boltzius külastas kord üht misjonimaja, küsiti temalt, kas olevat tõsi, et ta katsunud käia vees peal üle teatud järve. „Ja, see on õigus,“ vastas Boltzius, „ent siis oli alati jää järve peal.“

Lõpuks tahaksime öelda, et Päästearmee ei leina oma surnuid. Kui inimene on päästetud patu võimust ja väest ja on uuesti sünnitatud elavaks lootuseks Kristuses Jeesuses, ja selles õnnelikus hinge seisukorras lõplikult võitnud viimse vaenlase ja oma usu jõus läinud võidukalt üle jõe, siis kurvastab Päästearmee küll kaasvõitleja kaotuse pärast ja nutab ühes teda leinavate ligidaste sugulastega, ent öeldakse, et surnu on ühendatud ausse ja peetakse korralikud hallelujamatused marsidega ja muusikaga, lauludega ja kiituse ning tänuga Jumalale, et üks hing on võitnud ja on igavesti päästetud.

Jutustatakse Moody'st, et ta uuris kord evangeliumeid Jeesuse matuseteksti leidmiseks, ent leidis selle asemel, et kui Jeesus oli surnu juures, ta ei rääkinud surma hirmust, vaid ülestõusmisest ja elust teisel pool hauda.

Paulus hüüab I. Korintuse 15:55—56: „Surm, kus on sinu võit? Surm, kus on sinu astel? Aga surma astel on patt ja patu vägi on käsk. Ent tänu Jumalale, kes meile võidu annab meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi!“

Päästearmee ei heiska kunagi lippu poolese vardasse.

Nii meie usume, et Päästearmee ka sellega, mis ta ei tee, on kooskõlas kristliku vaimuga ja omal viisil aitab kaasa õnnistusriskast tööd inimeste seas, millele Jumal kutsunud meid.

Lume varandused.

Dr. theol. E. J. Pace.

Maailm on palju võlgu lahkunud Wilson A. Bentley'le, Ameerikast, tema uurimistööde eest fotomikrograafia alal. Enese poolt leitud instrumentid, mis küll vähe jäme, ent väga efektiivne, on härra Bentley'l õnnestunud üle kolmekümne aasta jooksul teha mikroskoobi abil tuhandeid pildistusi lume-kristallidest, ja ta seletab, et nende tuhandete ülevõtete seas ta ei või kunagi leida kaks teineteisele sarnanevat.

Mõni kuu enne tema surma mul oli eesõigus külastada teda. Ei olnud raske leida

Ja nii ta jätkas üle tunni aja, mis oli liiga lühike aeg kogu kauniduse vaatlemiseks tema kristallvarandusis. Enne kui lõpetasime, näitas ta mulle ka oma pilte hämmastavast ja kastetiljadest tekitatud hüljavatest teemantidest ämblikuvõrgul, roosilõel või rohu- libel.

Kui vaatasin seinu, leidsin seal tumma väljenduse tema usust: ilusa risti, koostatud väga palju suurendatud lumehelvete piltidest, kauneimast terves tema kogus.

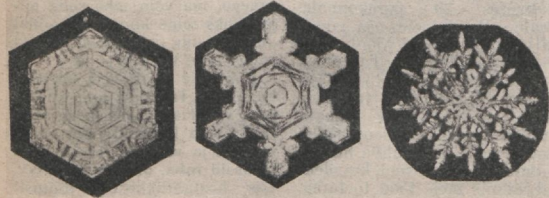
Küsisin härra Bentley'lt, kas tal on mingit teooriat

meil kuus täpselt samapikkuste külgedega kolmnurka, ja iga nurk on kuuskümnend kraadi, üks kolmandik osa pinnast sirgjoone ühel poolel. Milline hea sümbol Jumala kolmainsusest on triangle! Siin meil on kolmnurk kolme joonisega, millistest igauks on tarvilik terviku täiuslikkuses.

Matemaatiline täpsus.

Üdishimu sundis mind järele vaadata neid kohti piiblis, kus esineb sõna „lumi“, ja oma rahulduseks leidsin ka siin sama „kolmiku“. Nii leidub näiteks Vanas Testamendis 21 (3x7) salmi, milles on sõna „lumi“ ja üldiselt on neid 24. Leidsin kolm kohta, kus räägitakse „valge kui lumi pidalitõvest“. Kolm korda võrreldakse puhastatud patudest lümega. Kolm korda räägitakse riietest, valged kui lumi. Kolm korda võrreldakse Jumala Poega oma ilmutamises lümega. Ent mis üllatas mind kõige enam, oli kui leutasin, et heebreakeelne sõna lume kohta koosneb tervikuna kolmest. Ei ole nii üldiselt teada, et heebrea kui ka greeka keeles ei ole numbreid, vaid tarvitatakse tähti oma tähestikust numbrite asemel. Kui nüüd vaadelda heebrea sõna „šeleg“ (lumi), leiame, et seda võib lugeda kui 333 või kui „lumi“. Heebreakeelne tähendus esimesele tähele, vastavalt meie „š“-le, on 300, teise kaashaälaku „l“ tähendus on 30, ja viimase „g“ on 3. Liitke neid, ja meil on 333. Imelik, eks ole? Aga mispärast me ei ootaks matemaatilist täpsust jumalikult vaimustatud raamatust, mis oma tähtsuse on sama imelik kui maailm, mida Jumal loonud?

Jumalast on öeldud: „Ta

tema maja, sest sissekäiku kaunistasid puust väljanikerdatud lumekristalli kujud.

Leidsin teda elava vana mehe, kelle sädevald sinised silmad ja rõõmus nägu rääkisid nooruslikust elujõust ja innust, mida ta omanud ajast peale, kui ta noore poisina esmakordselt vaadanud suurendusklaasiga lumehelbe ilu. Rõõmuga ta näitas pärleid oma kogust ja selgitas oma piltide valmistamist.

Seal nad olid, hulk lumehelvete pildistusi, korralikult seatud töölaual. Suur osa neist kuulus läinud talve lõikusele. Nende hulgast ta võttis ühe teise järele oma lemmikuist ja näitas innukalt imelikke ja fantastilisi kujusid, mida kristallid võtnud ennele teekonnal pilvest maa peale.

„Vaadake,“ ütles ta, „siin on mu vanaisa kella-helvet. Pange tähele selle sarnadust kella numbrilauaga, millele tumnid on märgitud kuues paaris. Ja seda ma nimetan oma hobuseraua-helbeks.“

Täiesti õige, eriliselt ilusa mustril keskel oli lõpetamata ovaal, ja nagu selle täienduseks oli ta ümbritsetud kuuest lingust, mis samuti meenutasid hobuse jälgi.

„Siin on üks minu kauneimaid leide. Nimetan seda närtsivaks lilleks, sest ta kroonlehed ripuvad allapoole nagu lillia kroonlehed. Ja vaadake seda! Eks ta ole nagu nahkhiire tiivad!“ Ja oligi tõesti. „Ja see meenutab kuus lendavat lindu.“

peagu eranditult kuucarvulise sümmeetria selgituseks lumehelvetes.

„Loomulikult ei tea ükski teine kui ainult Jumal sellest suhtest, ent mul on mu oma teooria,“ ütles ta. „Nagu teate, tekivad lumekristallid veaurudest temperatuuril juures alla külmetuspunkti, ja vesi koosneb kolmest molekulist — kahest vesinikust ja ühest hapnikust. Igal molekulil on nihaits positiivne kui negatiivne elekter, mis tungivad teineteisele vastassuunda. Arv kolm, nagu näete, on kõige alguseks.“

„Aga kuidas selgitada kõiki neid imelikke punkte, õose, joonekesi ja mõdetud nurke, mis on kõik asetatud keskpunkti ümber täielikus sümmeetrias?“ küsisin ma.

Ta kehitas õlgu ja ütles: „Vaid kunstnik, kes joonistab ja moodustas neid, teab, kuidas see on tehtud.“

Tema tähendus, et „arv kolm on kõige alguseks,“ andis mulle mõtteainet. Kas ei võinud olla nii, et kolmainus Jumal, kes teinud kõik looduse kauniduse, on pannud oma nime kolmainsusest nendes väikestesse jääkristalli tähekestesse, nii nagu artistid märgivad enda meistritööd oma nimega? Vaadeldes lumehelbeid — märgataks kohe, et valitses printsip alja helbe ehituses on kuusnurk, ainuke geomeetriline kuju, mille ümber tõmmatud sõõri radius on täpselt sama pikk kui iga kuusnurga kül. Niisiis on

„Oled sa lume varanduse paikade juurde saanud?“

Kaamera ja mikroskoobi valgus Issanda alandavale küsimusele Hiioibele.

tundmine on minule imeline, see on liiga kõrge seks, et ma saaksin taid jagu.“ (Laul 139:6). Kustas võib keegi mõtleja inimene kahelda, nende imeliste arvatamatu hulga variatsioonid mustrite juures, nende suure Joonistajas, kelle võimed on rajatud piiramatusena? Jumal, kes võib teha seda, võib teha kõik, ka kujundada ja juhutada meie elusid, nii et need täituvad kaunidusest ja imelisest sümmeetriast.

See meenutab mulle veel teise ütluse meie sõbralt Bentley'lt: „Kauneimad ja valitumad lumekristallid on need, mis moodustatakse kui temperatuur on kõige ligemal nullile.“ Millise mõju see jättis minule, kui mõltesin meile endile kui tema tööle. Minu hing, valva selle järele, et sa hoiad end ligidal nullpunktile, sest mida kaugemal sa oled sellest oma enese mina hävitavast kohast, seda puudulikumad on tulenused!

Ja lõpuks räägib lumi meie armust, mis nii õrn, nii puhas, nii vähe hinnatud ja mõistetud. Vaata kuis lumi

teeb suuri asju, ja meie ei tea. Sest ta ütleb lümeele: „Liugle maha“ (Hiioibi 37:5,6).

Olen nüüd töötanud kaks tervet päeva, et tema mustril järele katsuda joonistada mõned lumekristallid tindinga ja sulega selle artikli jaoks, ja ma olen täiesti väsinud. Kui kergesti ei tee tema seda kõik! Ta ütleb lümeele — ta räägib, ja see sünnib. Katsu kujutleda, kui mitu miljonit biljooneid lumekristalle võivad langeda väikesele pinnakesele ühe tunni jooksul, ja kujutle, kui sa võid, seda üllatavat fakti, et iga helve on iseseisev indiviid kujuga, millist ei ole ühelgi teisel lumehelvel või millelgi muul asjal. „See

katab tumedavärvilist loodust oma pehme valge kattega, varjates meie pilkude eest maapinna koledust, tehes silledaks kõik teravad nurkad ja ebataasused oma puhta, puha valgusega, nagu Jumala õigus muudab meie patuseid elusid selle vastikusega.

Lumikristall räägib peamiselt inimese mõistusele. Jumal, kes teab seda, läkitab oma rääkimata halastusega välja kutse: „Tulge, ja õienda. Aga oma riuasjad isekeskis ära. Kui teie patud oleksid veripunased, peavad nemad lumivalgeks saama.“ (Jes. 1:18).

Teelakemel.

Vanasti greeka ajast meil on ilus jutustus noorest mehhest teelakemel.

Ta seisis teadmatuses, mil-list teed minna. Siis tuli keegi uhkestriietatud naine tema juurde meelitavate sõnadega. Ta näitas põnevusega selles suunas, missuguse teele ta kutsus teda. „Järgi mind! Ma luban sulle õnne ilma raskusteta, lõbusid ilma tööta, rõõmu ilma jõupingutusteta. Ma kaunistan igal päeval su eluteed roosidega ja annan sulle kõik, mille järele su silm himustab.“ Sel ajal, kui ta meelitas ja ütles ilusaid sõnu, tuli keegi teine vaeselt riietatud naine, tõsise, aga lahke näoga. Ta tõstis oma sõrme temale hoiatuseks ja ütles: „Ära järgi teda. Rõõmumeteel, millele ta juhatab sind, on häbi varitsemas. Roosikrantsid, mida ta tahab siduda su pea ümber, seovad su vaimu. Lõbudekarikas, mida ta viib su huulte juurde, on segatud mürg. Tule, järgi mind! Mida ma nõuan, on töö, enesalgalmine, ja kõik, mis on kallihinnaline. Aga mida ma luban, on kestev rõõm, autunne ja hingerahu!“

Noormees mõttes järele silmapilguks, ja sirutas siis tõsisele, kuid lahkele naisele oma käe ja järgis teda.

Võiks otsast alata...

Nii algab luuletist tuntud kirjanik. Nii tunneme sageli elus, isearanis aasta vahetusel. Praegu, kriitilisel ajal, küsime sageli: Kas oleks võimalust alata otsast, et maailm saaks rahu, — kultuurne, tsiviliseeritud ja tark maailm! —

On nii kaunid päevad, kuigi täis valu ja ahastust. Imetelen soomlaste ohvrimeelsust ja julgust. Istume pühapäeva hommikul koosolekuid, see peetakse Päästearmeepuhkekodus. Brigadör Lindberg räägib Kristuse teest ja palvest. Noorte ja vanade palgeilt veerevad kuumad pisarad.

Võiks otsast alata palve-elu!

Põlvistume kaua Jumala ees ja vastuseks on õnn südamas. Nüüd ilmestub Jumala kutse tuum ja kiidan Jumalat, et võin järgida seda. Kauneim elukitse maailmas on tunda teiste rõõme ja muresid ja kanda neid. Kes sõjakeerises olevaid inimesi, nutvaid emasid, lapsi ja naisi, tunneme kutse sügavust ja väärtust. Meil on lohtus Jumalalt.

Inimesed põlvistuvad päästesõdurite ümber häire ajal ja

Töö ülevaade.

Eelmise aasta töö ülevaate tegime kevadel, seoses territooriumi juhi küüskäiguga, aga et meie tööaasta on sama kalendriaastaga, tahame nüüd kohe peale aasta lõppu heita pilku möödunud aasta tegevusse. Eelpool mainitud põhjuse nimetan mõnda asja ehk teist korda, et aastast tervikuna ülevaadet saada.

Aasta esimese erakordse sündmusena oli rahandussekretäri, kol.-leitn. Wahlströmi küüskäik, kes juba jaanuarikuus ühe nädala Tallinnas viibis reviderimise otstarbel. Kol. leitn. juhatas ka mõnda koosolekut Tallinnas ja külastas ka Tartut ja Rakveret. Hiljem aasta jooksul on allkirjutatud reviderinud arved ja raamatud korpustes ja slumides.

Jaanuarikuus saabus ka uus slumioode, adjutant Birseneck, et abiande töö korraldust oma kätte võtta. See töö on ka adjutandi siinoleku ajal suuremat hoogu saanud ja kui meil ainult oleks vahendeid, võiksime sel alal veel palju teha.

Märtsikuu algul külastas kõiki korpusi Eestis väljasekretär, kol. leitn. Mohell. Teistkordselt külastas kolonel Eestit septembris.

Märtsikuu lõpul külastas meid territooriumi juht, komandörleitn. Bower, mil puhul peeti ohvitseride koosolekuid. Komandör juhatas siin oma viimseid koosolekuid, kuna ta varsti selle järele kutsuti ära siit maistest võitlustest. Uneks territooriumi juhiks nimetati kolonel Hugh Sladen.

Maikuus toimus ohvitseride vahetus, mis puudutas kõiki korpusi. Juunis võtsid kõik ohvitserid ja hulk sõidureid osa juubelkongressist Soomes. Kongressi järele, juulikuul algul, külastas Tallinna brigadör Lindberg ja juhatas siin õnnistatud koosolekuid.

Kevadise suure tuleõnnetuse tõttu Petseris, käisid slumioode ka seal ja jagasid välja majandustarbeid, mida kohapealne abistamiskomitee pidas

kõikjal tundub ahastust: — Võiks otsast alata, et elada Jumalale...

Ajaleht toob uudiseid: sõjaväljal on lootuseks Jumal ja sõdurid laulavad „Hoosianna Taaveti pojale“. Vahest ilmneda valusaid teateid — viis tundi välist tules, nuttu ja ahastust kõikjal. Oh võiks otsast alata, et otsaks paluda ja loota Jumalale!

Selline on elu. Meie päästesõdurid ja ohvitserid, meile loodab maailm, me oskame palvetada ja meil on kauneim aare, mille väärtus selgeneb iga päev rohkem ja auuliselt. Meilgi tarvitseb öelda sageli

kõige vajalikumaks, 80 perekonnale. Vahendeid selleks ostarbeks saime, sellekohase palve peale, rahvusvaheliselt peakorterilt ja ka territooriumi peakorter Soomes annetas midagi, kuna puududa osa saime siin kokku. Läbi aasta on slumioode Tallinnas sooritanud mitmesugust abiandetööd, kusjuures 595 perekonnale on ainelist abi antud, 375 tundi on haigete juures valvitud, vanade ja haigete kodusid kraamitud, nende riided pestud, parandatud jne. Ka korpustes on kõikjal võimalust mööda abistatud, milleks on tarvitatud kr. 636,30. Otsest sotsiaaltöö kulud 1939. aastal olid kr. 3.213,78. Jõulu-palke jagati välja Tallinnas 150 perekonnale, Tartus 53 ja Rakveres 30 perekonnale. Peale selle ömmeldi ja jagati välja sooje riided jõulu ajal 50 vaeasele lapsele Tallinnas.

Tänu rahvusvahelise peakorteri järjekindlale toetusele oleme võinud tööd jätkata endistes piirides. Sooviksime aga, et meie oma rahva hulgas leiduks enam selliseid, kes oleksid valmis meie tööd toetama, et võiksime seda laiendada. Vajadused, nii vaimulikud kui ka sotsiaalsel alal, on väga suured.

Korpustes ja eelpostides on aasta jooksul peetud 1359 koosolekut, neist on osa võtnud 70754 inimest. Korpuste ohvitserid on tarvitunud kodude külastamiseks 3873 tundi. „Sõjahüüde“ on müüdnud 17175 eks. Et kõikidest töö tulemustest arvsid ei voi anda ja on võimata teada, mida tööd kaudu on korda saadatud, jätan ka need arvud nimetamata, millised on teada.

Anneme Jumalale au kõige eest, mis on korda saadatud ja soovime, et võiksime tulevikus veel enam korda saata meie maa ja rahva kasuks. Täname ka kõiki, kes on aidanud meid meie üritustes ühel või teisel viisil.

C. F. Dahl.

Regiooni juht.

— võiks otsast alata! Oi püüame elada ja palvetada, et Jumala rahu võiks tulla taas maailma ja Tema tahe võiks sündida meis. Oleme rõõmsad Jumala võimsais käsis varjatuna, töotusist lohutatuina ja armastusest tööle ja kaastundele kihutatud. — Kui ma lähen maa äärtesse, sealgi oled sina, Jumal —! Milline lohtus! „Kes olen mina, et nii mind armastad!“ kiisime sageli.

Me tahame taas otsast alata, et paremini ja suurema armastusega teenida sind, Päästja, ja kannatavat inimkonda. Therese Lappard, kadett.

Oli midagi, mida sina oleksid pidanud tegema.

Oli mõni tegu, mida oleksid pidanud tegema; üks sõna, mida oleksid pidanud ütlemata; tee, mida oleksid pidanud minema — aga sa tahtsid võtta enesele rahu, või põiklesid kõrvale, sest et tee näis olevat liiga raske — sa ei olnud ustav. — Sa oleksid pidanud tunnustama teatud isikule, kellega sõitsid üheskoos rongis, aga sa olid just süvenenud raamatusse kupeenurgas, sa oleksid pidanud paluma kellegi haige venna eest, aga just siis sa olid saanud oma ajalehe ja istusid vabalt oma mugavas tugitoolis — oh, see võib jätta praegu, ma võin teha seda hiljem, üks teine kord! Aga sõnal „hiljem“ on paha kõla Jumala sõnas (Ap. t. 24:25).

Ehk jälle sa tunnud kurbliku sõna: „Tahad sa teha kedagi oma vaenlaseks, siis laena talle raha.“ Sa laenasid raha oma vennalt ja võlgned temale. Kui laenasid raha, olid sa narcatav, täis heatahtlikkust ja töotusi! Esimesel korral sa tasusid ka määratud päeval, järgmine kord hilinesid kaheksa päeva, kolmandal korral — ja, pool välist saatsid sa kuu keskpaigas, kuna pool jäi tasumata. Ja mis oli selle järeldus? Pilv tuli sinu ja su venna vahele, sinu ja Jumala vahele.

Asjata tuletat vaikne tasane hääl sinu südamas meelde, mida oled unustanud, asjata soisitat ta manitsedes ja hoiatades: „Mine nüüd; palu nüüd; või jät seda!“ Sa ei kuule Jumala Vaimu meeldetuletusi, ja kuidas sul läheb edasi? Pilv kahtusese, vaikesest närvist hirmust, on su üle. On tulnud midagi sinu ja Jumala vahele. Aga seda peab seadma õigeks, siis tuleb kõik muu peale seda iseenest. „Ja selle seuse püüan mina alati puhas südamentunnistust hoida Jumala ja inimeste vastu“ (Ap. t. 24:16), ütles Paulus. Harju ka sina sellega, ja Jumala armastusepäike särab su üle pilvedeta taevast.

„SÕJAHÜÜD“ MÜÜJATE NIMESTIK.

Nr. 125 — detsember 1939.

Ohvitserid:

Kapt. V. Muul 100, kapt. A. Tennen 69, kapt. M. Bles 67, leitn. V. Pusepp 64, kapt. J. Padar 46, kapt. H. Eimann 23.

Allohvitserid ja sõdurid:
Seers. F. Leemann 60, sõd. H. Ülevain 50, envoil L. Bakul 40, seers. A. Põntina 40, K. Ü. S. J. Kanter 35, Muus. O. Jürgens 35, sõd. A. Mets 30, sõd. A. Selliste 30, sõd. R. Sihver 25, L. S. I. Sihver 25, K. K. E. Kaldoja 25.

Mispärast Jumal ei kuulnud.

Keegi sõdur, kes teenis jumalakartmatu suletud kuulsas regimendis, sai päästetud oma abikaasa mõjul. Ta hakkas kohe paluma, et Jumal avaks tee, et ta saaks üleviidud teise regimendi. Ta tundis, et ta ei või teha midagi oma Issanda-le ja Opetajale. Ent ühel päeval tuli keegi tema kaaslasi ta juurde ja rääkis, et ta märganud ta elus suurt muudatust, ja et ka tema soovib saada kristlaseks. „Nüüd ma mõistan,“ ütles sõdur, kui ta tuli koju oma abikaasa juurde, „miks Jumal ei kuulnud mu palveid ja ei viinud mind üle teise regimendi. Ma pean jääma oma kohale, et paluda oma kaaslase eest ja juhatada neid Jumala juurde.“

Juhtub vahest, et oleme rõhutatud oma raskuste all ja et soovime ning palume uusi olusid, kus võiksime olla enam õnnistuseks. Kuid Jumal lasseb meid jääda sinna, kus me oleme. Ta tahab kasutada meid just seal kohal, kus me oleme.

Armumeres on pärelid küllalt, kuid pisut tuukreid, kes neid välja tooksid.

Ida-Aafrika.

Töö Ida-Aafrikas läheb edasi kiirel sammul. Uued korpused avatakse, üks teise järele, mitmed neist on energilise eelpositiiv tulemus, mis teatud teistest korpusetest. Brigadör Ernst Bentley, territooriumi üldsekretär, külastas hiljuti Ukamba, mis asub umbes sada inglise penikoomart Nairobi. Vakamba-rahvas, kes elab siin, on juba enne olnud eesõigustatud heale kristlikule mõjule ja kasvatusele misjonäride kaudu, kes tõotanud seal aastate jooksul. Nad näitavad head arusaamist armeevaimust ja armastavast Armee elavaid meedet.

Teage igal mäel lehvib armeeliip,“ jutustas brigadör, „See teeb inimest rõõmsaks, kui võib näha rahvast tulemas mõnda kitsaid teeradu, mis viivad koosolekuruumi. Keegi ei küsi teipikusest, ja väsimusest ei teata midagi, kui peab kogunema koosolekuile. Päevakoosolekud algavad hariikult päevatusuga, ja erilistel juhtudel ei lõpetata neid enne, kui kella üheksa või kümne paiku õhtul. Inimesed pöörduvad koju rõõmsad ja lauldes, kuna tead valustab kas kuu või kaasasolev tormilatern.“

MURTUD TÖÖTUSED

Ukselike heliseb. Kui avan ukse, seisab väljas keegi vana hästi-tuntud naine ja tervitab. „Vaata, vaata, vana tüdi on väljas jalutamas,“ ütlen temale. „On väga hea saada küllalt. Olge lahke, astuge sisse!“

Varsti oleme heas jutuhoos ja ta jutustab mulle, kuidas kord Jumal kutsus teda misjonäriks, aga kuidas ta oli murdunud oma töötuse, ja luua enesele oma kodu, ja oh kui kibedasti ta on seda kahtesunud hiljem!

Ta kuivatab pisara, mis poeb tema silmast alla põske mõõda, ja jutustab edasi:

„Kui ma mõistsin, et saan emaks, palusin Jumalat, et laps, kes sünnib, läheks minu asemel välja paganate juurde. Sel ajal, kui mu tütar kasvab, ei nimetanud ma kunagi temale, et ta on „ohverdatud“, aga kui ta seitseteist aasta vanusena tuli kord koju koosolekult ja ütles: „Ema, Jumal on kutsunud mind minema välja Aafrikasse!“ ei olnud mu rõõmu piiri ja ma jutustasin temale kõik. Ma kallistasin teda ja jutustasin temale „ohvrists“, mida andsin enne tema sündimist.“

Vanake vaikib. Hääl väriseb nutust, kui ta lisab: „Ja nüüd sa tead kõik ülejäänud osa jutust.“

Muidugi tean ma seda. Kui selgesti mäletan tema tüttart, milline ta oli noorse päevil, enne kui ta oli murdunud oma töötuse! Kallike, erillise andega võtta inimesi, väsimatu tööline Issanda viinamäel — temast oleks küll olnud suur abi misjonäriks. Meie kõnelesime sageli tema tuleviku üle, ja ta näis olevat täielikult andunud Jumalale. Kui ära rääkimata kurva ma sain, kuuldes mõni aasta hiljem, et ka tema oli murdunud oma töötuse ilmaliku armastuse tõttu.

Vaene väike! Aastad ihuliku kannatamisega, vaesusega ja võitlustega kodus on muutnud õitseva tütarlapse vanaks kortsunud naiseks.

On külm ja vihmane sügisõhtu mõne aasta eest. Keegi naispäästesõdur ruttab mõõda tänavat oma „Sõjahüütu“ pakiga. Ta on väljas, et levitada kõrtsides ja kohvikutes „vaikset sõnumi-keandit“, vabadusest, patudest ja päästmisest.

Varsti on ta õhtul kohal. Ta avab ukse ja astub sisse. Üht on paks tubakasuitsust, mis segatud toiduauruga ja viinalõhnaga. Ta läheb laua juurde teisele. Üks ja teine ostab ta lehte, kuid enamuse vannub ja ütleb sel õhtul hirmsaid sõnu. Raske südamega lignine ta uksele.

Siis kuulab ta korraga kedagi ütlevat: „Õde!“

Ta pöördub. Seal istub keegi vana mees üksinda laua ääres.

„Õde, kas ma võiksin osta üht „Hüüdu“?“

Ta näib nii õnnetu, et ta ei või teist siit, kui peab küsima, mis tal on viga. Siis ta jutustab. „Õde“ saab kuulda juttu murtud tööstusest ja pettunud elust.

Oma jumalakartliku ema surma-vooldi hubasimäe temale, et loobuma oma halvast elust ja ruttan sama sihi poole, kuigi emagi läks. Kohta mind täevas, ma poeg! oli ema viimased sõnad. Ma lubasin seda ja püüdsin ka pidada sõna, kuid peagi olin jälle valnal teel. Nüüd on varsti mu elukäik lõpetatud. Ma tean seda. Needmine on hingatud mu üle kogu aeg peale mu töötuse mürdmise, mida andsin emale.“

Pea langeb norgu vastu lauda ja ta värisab nutust. Mõned imbroloijaist naeravad teda ja heidavad temale pil-

kesõnu, teised istuvad vaikselt ja haaratult. Võib-olla neil on enesel samasugused läbilõpped.

„Õde“ kahtub lohutada. Ta jutustab kadunud pojast ja Jumala armastusest ning võimalusest, alata uut elu.

„Tulge minuga kaasa koosolekule tänä õhtul,“ ütles ta, „tulge kaasa ja uuendage oma töötuse emale.“

Mees tõuseb aeglaselt ja pühib käega oma pisaraid, mis tunnevad alaliselt silma. Ta ei näi olevat tähtis oma kuulnud, pleekinud ühikonnas ja pisaratega oma määratud nõi. Aga väike sõdur ei mõtle välimusele. Ta näeb temas igavest olevust, kes on õnnetu oma pettunud elu üle, kes veel võib-olla ainult ühetelkümendal tunnil võib uuendada oma töötust, mida ta andnud emale.

„Hoolega paranda vigastatud kannet; ehk siiski heliseb katkenud keel.“

Paari aasta eest mind paluti mitu korda, külastada teatud perekonda. Tundsin noort prouat juba tema varasest lapsepõlvest, kui tema isa oli seersant-major minu kodukorpuses, nüüd aga ma ei olnud näinud teda mitmel aastal. Ta oli abiellunud ja tal oli väike tütar.

Ühel päeval läksin sinna „kaasas teel“. Katsusin paar korda juhtida meie kõneainet igavestele asjadele, aga ma nägin, kuidas ta põikles sellel kõrvale naljaga.

Enne kui lahkusin, tuli tema mees koju. Sain kohe mõjutatud tema heast, tõsisest ja peaaegu kurvast pilgust.

Mõni aeg hiljem aitas ta meid koolimiseaga. Sel võimalusel võisin tungida natuke sügavamale tema ellu. Ta oli olnud sõdur ja skautide juht — kuskil korpuses põhja pool ja omas suure usalduse. „Minu elu õnnelikum aeg,“ ütles ta. Siis ta ei tulnud Stockholmis ja kohanud temaga, kes on nüüd ta naine. Ta ei olnud päästetud ja peagi kiskus ta ka mehe enesega.

Umbes üks aasta hiljem kuulsin, et mõlemad otsisid teed tagasi oma Päästja juurde ja said uuesti päästesõduriteks. Pärast seda olen mitu korda kohanud nimetatud noormeest, kuid tema silmis on siiski järele mingisugune kurb vaade. Olen sageli imetanud „mispärast see on nii. Hiljem sain lahenduse oma mõistatusena. Keegi ütles mulle teatud juhusel:

„Mul on kahju vennast X. Ta tunneb, nagu ta ei võiks hälgata õnnest, sest ta oli kord kutsutud ohviteriks, kuid murdis oma töötuse. Nüüd ta on abielus ja tal on „kaks väikest last, ning te näib olevat talie suletud.“

Murtud töötused — töötused, mis antud kord kahtesungipil igavestele Jumalale, töötused surevale isale või emale, mehele, naisele, õele, vennale — töötused pealt ees prundile või peigmehele! Murtud töötused voolavad üle meie maa nagu suured veed. See matub oma alla rahu ja õnne. See on surmanud väimuliku elu tuhanda armaste kaasimeeste südames. Kes ta võib alaliselt minna nii edasi ja teha oma hävitusööd?

„Kui sa töötuse tõotanud Jumalale, siis ära viibi seda mitte tasuda — Parem on, et sa ei tõota, kui ei sa tõotad, ja ei tasu seda mitte ära.“ (Koguja 5:3-4.)

Kui palju pisaraid, kui palju häda ja ahastust, kui palju kurbust ja häädaldamist oleks vähem, kui meie kuulekime Koguja sõnu: „Kui sa töötuse tõotanud Jumalale, siis ära viibi seda mitte tasuda.“

Saa korda oma palveellu!

Palva kavakindlalt! Pane üles palvesedel iga päeva jaoks nädal. Su palved ei ole vaid käsi, mida sa sirutad Jumala poole, vaid ta on ka käeks, millega Jumal tegutseb.

Otsi rahu ja vaikust, kui sa palud. „Mine oma kambris ja lukusta ukse.“ — Ja ära lase palved pirduda ainult sinu enese ja su oma asjade ümber. Embla leiad. Kui kitsas on vaatepiir meie palveel. Inimlikult rääkida, meie palved kannavad kannatava maailma Jumala ette. Milline palve peaks olema mille kõige lähem tänapäeval? Palve rahu pärast, rahu rahvastele ja rahu meie oma armsal isamaal — olgu see meie palveaineks. Eesti noored ja vanad, paluge seda palvet iga päev, ja paluge seda soojusega ja innuga südameis!

Kui räägid, siis olgu see parem kui vaikimine.

Arabia vanasõna.

Täielik vabadus.

Inimene võib olla seotud mitmesuguste asjadega, mida ta teab olevat halb, ja mis teevad teda orjaks. Meil on vaevald tarvis tuua mõnd näidet. Terve maailm on täidetud näiteist, kuidas inimene võib olla seotud mitmesuguseist asjust, küll viinahimust, küll ihususe, küll mitmesugustes lõbudes jne.

Kas inimene on siis müüdnud patule ta mitmesugustes kujudes? Ei, ja veel kord ei! „Kes päästab mind sellinestest surmahimust?“ hüüab apostel. „Ma tänan Jumalat Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi,“ vastab ta sama hingetõmbega.

Nii see ka on. Oled sa seotud mõne sidemega patu külge, see võib olla ka nii peenike, et keegi ei näe seda, või nii jäme, et sa ei usu, et seda võib purustada, ometigi on vabanemist ja päästmist Jeesuse Kristuse läbi.

Oled sa kurb iseenese ja su tegude pärast, oled sa ärkvel oma tarviduse üle saada vabastamist, siis kuule sõnumit ja usu seda: „Jumala juures on päästmine ja lunastus!“

Tuhanded ja veel kord tuhanded, võibolla veel enam seotud kui sina, võivad tunnistada täielikult vabanemist.

Minu hing, kiida Jehoovat!

1. (I. M. 203)

G:duur.

1. Läbi maade käime väes, Vaimu-
mõõka hoides käes, võitlustunnil
palvetades valvame. Armutiivl len-
dame Hingi surmast päästame. Val-
gust hoides neile jõudu anname.
Koor: Võitva Jumal-Pojasa, Kes
meid pesnud verega, Häda
säästas, patust päästas, Läbi
maade käime väes.

2. Oma Valgus-Issandat Kõigest
hingest teenime; Tema käsivars
toob päästmist vaestele. Nad ta rinnal
toetuvad, Tema rahu matisevad. An-
destust ta töötab haitsemalegi!

3. Läbi maade ligime. Patu-
võidame. Päästajal kiitust toome ikka
hoidates. Kui on võitlus lõppenud,
Miljonid on võidetud, Näeme võit-
nude sõpru, kus ja läinud eel.

2.

A:duur.

1. Mul ütles, mis tähendab see kuu-
se, Mis kuulda sagedasti siin. Kõigis
maades vali hüüed seal kõlab: „Val-
mis kõik, oh tule nüüd!“

Koor: Vaim ja pruut sulle
tule ütlevad. Kes seda kuulab,
tuigu ka. Oh jannevad tulge
kõik ja võtke eluvett.

2. Oh taevane vägev pulmakute,
Mis Isa saatnud patustel! Oma rik-
kalku lausa juurde Aset valmistam-
ist neil!

3. Sest tulge kõik vaesed kui ka
rikkad, Kel raske süda, tuigu ka.
Tulge usmatud ja ussu õiged, Ta
teid tahab aidata.

4. Sest täna veel võta Isa heldust,
Miks praegu pakutakse sull! „Homme
üks võib olla juba lukuks, Kes sealt
tahaks punduda?“

3.

A:duur.

(I. M. 402).

1. Iga hing siin tunneb jannu, Ot-
sib vabastamist patust. Isa sõnum
kõigil kõlab, Igaüks võib armu
saada.

Koor: Igaüks võib tulla
nüüd, Igahite Jeesus ootab.
Armasest kätt ta sirutab, Ühtegi
ei lükka ära.

2. Sõnum kõlab kõigil rahval, Kõigil
kehtel, suguvõsal, Mitte ükski
targal, rikkal; Tänu Isale, see kõi-
gil.

3. Kõigil vaestel, vaevatuil, Rõõm
ja lootus ärkab jälle, Kaob kurbus,
kaob kartus, Kõik seal võivad jõu-
du saada.

4. Kõigi maade rahvastele Kõlab
rõõmus päästesõnum. Kulele tä-
na Jeesust hüüvat: „Kes mu juur-
de tulla tahab?“

4.

B:duur.

(R. M. 327).

1. Rõõmustagem — nõnda Issand
kõlab, Rõõmustagem — igal tunnil
a'al, Rõõmustagem — kordab lunas-
tatud, Rõõmustagem — Jumal me-
ga. Rõõmustagem õnnetusese, õnnes,
Rõõmustagem heal kui kurjal a'al.
Rõõmustagem külluses ja hädas.
Rõõmustagem lossis, hürtsikus.

2. Rõõmustagem, kui ka lõvi mõr-
gab, Rõõmustagem ahjus põlevas.
Rõõmustagem kui ka torm on tõu-
mas, Rõõmustagem — tema valgis-
tab, Rõõmustagem, kui teid sõbrad
jätvad, Rõõmustagem — tema
truuks jääb, Rõõmustagem, kalju
kõikumata, Rõõmustagem — Jeesus
seltsimees.

3. Rõõmustagem, nagu Paulus
vangis, Rõõmustagem, nii kui tema
seal, Rõõmustagem õel kui päeval
ikka, Rõõmustagem vanaduse eas.
Rõõmustagem piha jõe kaldal, Rõõ-
mustagem võiduristi väes, Rõõmus-
tagem viimisel kohtupäeval, Rõõmus-
tagem taeva astudes.

5.

C:duur.

1. Mina laulan mu Kuningal! kiit-
usi siin. Palju lohutust, rõõmu see
toob, Tema lauldes kõik unub ja
kaob ka piin, Nagu hingaks ta rin-
nal mu pea. Minu hingele kallimaks
varaks on ta. Tema üksnes vaid ra-
huldab mind. Minu süngemat õedki
võib valgustada — Rõõmulauludest
rõkkab mu rind.

2. Selgelt mäletah, kuidas ta jal-
gades ees ükskord hädades hüüdis
ta pool! Kivirõõd heliart mind koit-
les too Valdumees, Armu igavest
kinkides null! Nüüd ta hoolde siin
rahuga jätan ma end, Igapäev sel-
les matsen ja näen, Kui suur õnd-
sus, et Jeesus — mu taevane vend
— Elust temaga läbi ma läen.

3. Kes mind õpetas laulma siin
rõõmudeviti, Elumere peal tormide
sees? See mu Kuningas, kes mind
on lunastand siit, Nüüd mu elu
on Issanda käes. Tema tahtmine on,
et ma laulde hää! Mida pannud
mu hingesse ta, Sindki jubataks
Karjase süle, sest seal Armu saa-
da ka endal võid sa.

6.

A:duur.

1. Mis on kõik aarded, au ja küld
Kui Jumal minul nüüd. Ta oma olen
jäädavalt, Tall' kõlab minu hüüd.

Koor: Jah olen õnnelik, Jah olen
õnnelik. Kui Jeesus minu
sõber on, Siis olen õnnelik.

2. Kui teised lõbu leivavad Ja rõõ-
mu ilma peal, Siis vaatan taeva
poole ma, Kõik minu rõõm on praeg.

3. Ja kuigi nõnda väike mul Siin
maine varandus, Mul alal hoitud
omel on taevas pärandus.

7.

G:duur.

(I. M. 466).

1. Oh kuule, hing, kuis kostab sõ-
jalaulu Nüüd läbi maa ja uksett uk-
sele. Need suured tõed, mis jutus-
tavad helid Sest sõjast, kuni lõpp
saab patule.

Koor: Ristitud tuleb pääste-
armee, Maailma võitkem nüüd
tule, verega.

2. Nüüd edasi! Maailm me laulu
kuulgu! Kõik hinged, Jeesus kutsub
rõhutuil. Ja pimeduses kostab lau-
kudaja, Viib koju rändajaid ning
kandunuid.

3. Nii kaugele, kui kõekõmin, ka-
jab Meil sõnum päästava armu täu-
sest. Kõik mures hinged valkselt
põlvistuvad Su ees, oh Issand, oma
nõitruses.

4. Siis, võitjad, pärast väsitavat
võitlust Aupäev on koitmas, mõd-
das patuõõ. Me võitlusime on pääs-
ta hingi patust, Siis langeb saadan,
tema riik ja rõõ.

8.

B:duur.

1. See, kes tunneb Jeesust, imäv-
ge näeb, Rängemates võitluseski
viitjaks jääb. Tõotused ta sõnas —
kaljust kindlamad, Imetähed usu
läbi sünnivad.

Koor: Võitu, võitu, vere väes
on võitu. Võitu, võitu, Talle ve-
re sees. Melega on Jumal, ime-
jõud on temal. Sõnakulelelud
saavad võidule.

2. Ära lase sõjas julgust kaduda,
Et ma küll pimeduse vägi ähvardab.
Isa armu kätel hädas attavad. Ime-
tähd armu läbi sünnivad.

3. Kui ka ristitules usku proovi-
taks. Kangelane surmani jääb us-
tavaks, Isa tõotus melle seda kin-
nitab: Imetähed usu läbi sünnivad.

Kingsepp ja kärbes.

„Ja Jehoova ütles mu vastu:
Inimese poeg, pane tähele, ja kuule
oma silmaga, ja kuule
oma kõrvadega kõik, mis
mina sinuga räägin kõigest
Jehoova koha seadmistest ja
kõigist ta käsüõpetustest.“
(Esek. 44:5.)

Mitte kaugele teatud jumala-
teenistuse kohast, elas
keegi väike kuri kingsepp, kes
ei kartnud Jumalat ega hoo-
linud palju inimestest. Ta põl-
gas kõike head ja armastas
meelsamalt teha kurja kui
head.

Lähedal asuv kirik remon-
teeriti ja sinna seati sisse
ored, ja kiriku nvesti avamisel
pidi seal olema palju ilusast
muusikat ja laulu koori poolt.

Kingsepp tahtis kuulata
muusikat, ent ta ei soovinud
kuidas jutlust. Ta ei teadnud
kuidas käituda, ent lõpuks lei-
dis väljapääsu: ta minevat
kiriku kõrvalisemasse nurka
ja kuulvat seal muusikat, ent
jutluse, palve ja kõnelemiste
ajal ta panevat sõrmed oma
kõrvadesse.

Nii ta läkski kirikusse ja
nautis laulust ja orelihäältest,
aga kui õpetaja palus, ta top-
pisi oma kõrvad kinni nii kõ-
vasti kui võimalik. Palve lõp-
penud ja uus laul alganud, ta
võttis oma sõrmed kõrvadest,
ent toppis neid tagasi sinna
niipea kui õpetaja hakkas lu-
gema Piiblit.

Kuna ta istus seal, teinud
enese kurdikis, lendas kärbes
ta ninale ja jooksis seal ringi,
lõpuks see peatus ja hakkas
hammustama. Mees kannatas
nii kaua kui võimalik, ja siis
ta ajas selle ära oma käega,
kuna üks kõrv jäi selleks
ajaks lahti.

Just sel hetkel luges õpetaja
salmi: „Kel kõrvad on kuul-
da, see kuulgu.“ Sõnad taba-
sid teda erilise jõuga; ta mõt-
les vähe ja vabastas ka oma
teise kõrva ja kuulas peatuki
lõpuni ja ka sellele järgnevat
jutlust.

Kingsepp läks kirikust muu-
detud sihiga, temast sai hea
mees ja ta elas palju aastaid,
püüdes teha teistele nii palju
head kui võimalik ja paranda-

9.

A:duur.

1. Nüüd koitab päev, ja valgeks
läeb; Nõd varjud pimedad nii kiirest'
kaovad. Ja sõnum kõlab: Tõstke
tead, Jeesus ta ilmub pea!

Koor: Jah, tuulekohinal käib
üle ilma nüüd Ja läbi taevaste
ja kõlab õnnis hüüd. See sõnum
on me võit, me lootus, rõõm ja
jõud. Jeesus ta ilmub pea.

2. Küll miljonid veel vaelevad
Siin kombekõidukis ja patuorjuses;
Nüüd päästet leidvad verevées. Jee-
sus ta ilmub pea.

3. Nüüd hulgad ärk'vad elule, Sest
murdud surmavõim ja vaba elutee.
Pea kistakse meid pilvesse. Jeesus
ta ilmub pea.

4. Küll kaua kestnud pime õõ Ja
mitmed hommikut on oodand silmaid
vees. Nüüd õnnis koiduag on käes —
Jeesus ta ilmub pea.

10.

B:duur.

(R. M. 61).

1. Siin rutuliselt edasi Käib ris-
tisõjamees Ja laulab Ikka, rõõmsas-
ti! Mul parem aeg on ees.

Koor: Oh mis õnn ja rõõm
Kui näha saan Ma Jeesust lõp-
mata, Kui Talle pruut saab
laulatud kord oma peiga.

2. Ta tee viib läbi kõrbedest, Kes
murdjad elajad. Ta kannab mõõka
lauldes seal! Mul parem aeg on ees.

3. Kui saadan üttele: põgene Ja
jätä Issandat, Ta kuulab rahusõnu-
mit: Mul parem aeg on ees.

4. Kui ihi raskest' kannatab Ja
silmaid seisvad vees, See note sü-
dant kinnitab: Mul parem aeg on ees.

5. Kui viimaks võitlen surmaga
Ja süda nõrkeb sees, Siis õhkan
vaikse häälega: Mul parem aeg on ees.

11.

A:duur.

(R. M. 179).

1. Oh rutake Jeesuse juurde just
nüüd, Ja uskuge, et ta võib päästa
ka teid. Ta juures on lunastus
kõigile pril, Sest tema meil' igavest
õnnistus tõi.

Koor: Oh tulle, su Issand
sind ootab ju nüüd. „Ma pakun
sull' priiust!“ nii kostab ta
hüüd. Ta juures on lunastus
kõigile pril, Sest tema meil'
täielist õnnistus tõi.

2. Oh tulge ja kuulge, kuis kutsub
ta teid, Ja Kristuse vere peal' loot-
ke ka nüüd. Siis leiate elu, mis
jäädav ja pril, Sest Jeesus meil'
igavest õnnistus tõi.

3. Oh lahkuge saadana orjuse
tõöst, Siis-rõõmustust leiate Jee-
suse seest. Seal jäädavat rahu ta
annab teil' nüüd. „Sest rutake kiir-
rest!“ nii kostab ta hüüd.

des oma endise käitumisega
tekitatud vign.

See juhtum näitab meile,
milline jõud on Jumala sõnal,
kui temale antakse võimalust
tegutsemiseks.

„SOJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuu.
Tellimise hind postiga aastas I kr.
25 s, ½ a 70 s. Üksiknumber 10 s.

Ilumiseaja 31. jaanuaril 1940. a.
Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther.
Valjaandja: Päästearmee.